

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa A. W.

przeciwko M. P.

o ustalenie i zadośćuczynienie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 lutego 2008 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 1 czerwca 2007 r., sygn. akt I ACa (...),

- I. **odrzuca skargę kasacyjną;**
- II. **oddala wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi w postępowaniu kasacyjnym.**

Uzasadnienie

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 1 czerwca 2007 r., opartej na podstawie naruszenia art. 217 § 1 w zw. z art. 227 i 233 k.p.c., powód uzasadnił wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania „wskazany wyżej naruszeniem prawa procesowego (...), gdyż brak wskazanych wyżej dowodów uniemożliwia dokonanie przez sąd swobodnej oceny dowodów i podnoszonego przez powoda zarzutu naruszenia przez pozwaną dóbr osobistych powoda (...) a nadto oczywistym uzasadnieniem skargi kasacyjnej wynikającym braku obiektywnie zgromadzonego materiału dowodowego pozwalającego na ocenę zachowania pozwanej”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., wnoszący skargę kasacyjną jest zobowiązany uzasadnić zawarty w niej wniosek o przyjęcie do rozpoznania przez przedstawienie

argumentacji prawnej, właściwej dla danej przesłanki, przekonującej, że występuje ona w sprawie.

Jeżeli skarżący twierdzi, że jego skarga jest oczywiście uzasadniona, powinien wyjaśnić, w czym ta oczywistość się wyraża i uzasadnić to twierdzenie, przy uwzględnieniu, że „oczywista” zasadność skargi to jej zasadność ewidentna, niewątpliwa, możliwa do stwierdzenia bez głębszej analizy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75). Zacytowane sformułowania skargi w żadnym stopniu nie odpowiadają wymaganiu uzasadnienia twierdzenia o występowaniu przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. przesłanki przyjęcia jej do rozpoznania. Brak wymaganego uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania uzasadnia jej odrzucenie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75).

Jednocześnie, z uzasadnienia podstaw skargi wynika wyraźnie, że jest ona – wbrew zakazowi wynikającemu z art. 398³ § 3 k.p.c. – oparta wyłącznie na zarzutach dotyczących ustalenia faktów i oceny dowodów; stanowi do odrębną przyczynę stwierdzenia niedopuszczalności skargi (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CSK 13/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 76).

Z powyższych względów Sąd Najwyższy orzekł o odrzuceniu skargi kasacyjnej, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.

Wniosek o przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej powodowi w postępowaniu kasacyjnym został oddalony, gdyż wniesienie skargi kasacyjnej podlegającej odrzuceniu z powodu niespełnienia jej istotnych, konstrukcyjnych wymagań nie jest „udzieleniem pomocy prawnej” uzasadniającym przyznanie kosztów pełnomocnikowi z urzędu (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 1999 r., II CKN 341/98, OSNC 1999, nr 6, poz. 123 i z dnia 20 września 2007 r., II CZ 69/07, dotychczas niepublikowane).